

Anul XI, Nr. 1 (62) Ianuarie-Februarie 2016

Cruce și Înviere

Publicație a Comunității Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică,
Flaminia-Euclide-Roma Nord, Responsabil: Pr. Serafim Vescan Iulian

IN HOC SIGNO
VINCES

„Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui. Tie îți voi da cheile împărăției cerurilor; orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în ceruri” (Matei 16, 18-19).

Cuprins | Indice

3

Hramul Parohiei „Sfinții Trei Ierarhi” din Roma
Festa Patronale della Parrocchia “I Tre Santi Gerarchi” di Roma

5

Ca toți să fie Una – Rugăciune pentru unitatea creștinilor la Colegiul Pontifical Pio Romeno
Affinché siano tutti Uno - Preghiera per l'unità dei cristiani al Pontificio Collegio Pio Romeno

7

Credință și Martiriu – conferință în Parohia ”Sfinții Trei Ierarhi” din Roma
Fede e Martirio - Conferenza nella Parrocchia “I Tre Santi Gerarchi” di Roma

9

Întâlnirea dintre Papa Francisc și Patriarhul Kirill
L'incontro tra Papa Francesco e il Patriarca Kirillo

15

Măririi de la Roma unesc Occidentul cu Orientul (II)
I Martiri di Roma uniscono l'Occidente coll'Oriente

22

Rezumat pentru prietenii italieni
Riassunto per gli amici italiani

Contact:

Preot Serafim Vescan Iulian

Parohie: Chiesa di san Valentino

Via Germania, nr. 13; 00196

Roma (RM)

Casa Canonică: Via Germania, nr. 13;

00196 Roma (RM), Tel: 3245586937

E-mail: padreserafino2001@yahoo.it

Redacție:

Director al revistei și redactor:

Pr. Serafim Vescan Iulian

Colaborator: Ioan-Ștefan Dumitraș

Fotografii: Rocco Mario Polla

Tehnoredactare: Ionuț Ursuleac;

Ștefan Munteanu

Hramul Parohiei „Sfinții Trei Ierarhi” din Roma

Duminică, 31 ianuarie 2016, parohia greco-catolică „Sfinții Trei Ierarhi” din Roma a fost în sărbătoare. Au participat la această zi festivă personalități eclesiastice, artiști, reprezentanți ai diverselor asociații din Roma, reprezentanți ai Ambasadei României în Italia și un număr mare de credincioși.

Preasfinția Sa, Angelo Del Donatis, Episcop auxiliar al Romei, numit de Sfântul Părinte Francisc responsabil cu preoții din Vicariatul Romei, a participat la Sfânta Liturghie și a ținut cuvântul de învățătură.

Celebrarea Liturgică a fost prezidată de părintele Serafim Vescan Iulian, parohul comunității. Au concelebrat pr. Gabriel Buboii, rector al Colegiului Pontifical Pio Romeno din

Roma, pr. dr. Rinaldo Iacopino, profesor în cadrul Institutului Pontifical Oriental, mons. Pierpaolo Felicolo, director al biroului Migranților din Roma și Lazio, pr. Lucian Lechințan, pr. Valentin Marcu și diaconul George Marius Nicoară.

Răspunsurile în cadrul Sfintei Litughii au fost date de un grup de studenți de la Colegiul Pontifical Pio Romeno, din Roma.

În cuvântul de învățătură, episcopul Angelo a vorbit despre milostivirea și măreția lui Dumnezeu de a-l căuta pe om pentru a-l mântui. Isus cunoaște identitatea noastră și vrea să rămână în viața și inima noastră, inima noastră devenind altar. Detaliind convertirea lui Zaheu și dorința de a face binele, Preasfinția Sa a încheiat

îndemnând la participarea activă în cadrul oficiului liturgic, pentru că doar astfel putem fi cu adevărat deschiși și dornici de mântuire precum Zaheu. La sfârșitul slujbei, părintele Serafim a mulțumit tuturor celor prezenți pentru că au acceptat invitația de a fi în mijlocul comunității, oferind câte o icoană pictată pe sticlă oaspeților. A urmat un program artistic în cinstea Unirii Mici, sărbătorită la 24 ianuarie, și un concurs de gastronomie românească intitulat „Românceuța în bucătărie”, aflat deja la cea de-a treia ediție.

Doamna Dana Mihaela Constantinescu, ambasador al României în Italia, a asistat la programul artistic și la concursul gastronomic, Excelența Sa mulțumind părintelui Serafim și comunității pentru invitație, asigurând că va fi prezentă la evenimentele organizate ori de câte ori va avea ocazia.

Ziua de sărbătoare s-a încheiat cu o agapă frățească, nu înainte de a strânge persoanele prezente în „Hora Unirii”.

Ioan - Ștefan Dumitraș

Ca toți să fie Una – Rugăciune pentru unitatea creștinilor la Colegiul Pontifical Pio Romeno

În ultima zi a săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor, Colegiul Pio Romeno a avut onoarea de a-i avea ca invitați la slujba Vecerniei pe Preasfințitul Siluan, Episcopul ortodox român al Italiei, pe Excelența Sa, Ambasadorul României pe lângă Sfântul Scaun, Bogdan Tătaru-Cazaban, și pe părințele Isidor Iacovici, capelanul celor două comunități românești de rit latin din Roma.

În cuvântul său, preasfințitul Siluan și-a exprimat bucuria de a participa pentru prima dată la o Vecernie celebrată de o comunitate catolică de rit bizantin, observând că diferențele, în comparație cu slujba ortodoxă, sunt de ordin strict terminologic. Este providențial, spunea episcopul, că Biserica orientală îl amintește astăzi pe Sf. Grigore Teologul, un apărător redevabil al dreptei credințe, adică al unei ortodoxii de respirație catolică, universalistă. Ar fi bine dacă am cere mijlocirea acestui sfânt pentru ca românii să primească darul unității religioase, iar întreaga lume să întoarcă un curs al unei fragmentări accelerate. În fond, vom fi judecați împreună și nu vom avea nicio șansă dacă vom merge acolo cu reproșuri față de greșelile istorice ale aproapelui nostru.

Există o șansă pe care Roma o oferă, a reluat Preasfințitul, atingând astfel un punct nevralgic: ortodocșii și catolicii de ambele rituri au ocazia de a arăta o unitate care în țară nu este

încă posibilă. Mizele interne, interesele mărunte, memoria colectivă împiedică nu doar o aproape utopică unitate sacramentală, dar și un elementar simț fratern sau câțiva pași timizi pe calea colaborării. Remarca Preasfințitului Siluan aduce astfel aminte de problematica relație dintre misiunea Bisericii și logica teologico-politică a funcționării unei națiuni.

André Scrima, amintea ambasadorul Bogdan Tătaru-Cazaban, spunea că inversul luciferic al unității este trăirea izolată a darurilor Spiritului, iar începutul extazului – ek-stasis, ieșirea din sine – este dat de actul prin care facem loc în rugăciune celui alt. Se poate scrie mult și lacrimogen despre ecumenism, într-un dosar istoric în care progresele ultimilor cincizeci

de ani sunt îngemănate cu amare treziri la realitate. Dar dacă este ceva ce putem învăța din această mișcare, este faptul că un creștin nu trebuie să-și facă iluzii, imitând ridicolul umanismului secular. Și aceasta pentru că este om al speranței, ca așteptare a ultimului act divin, Parusia. „Lumină lină a sfinței Slave a Tatălui ceresc, Isuse Hristoase... Cade-se în toată vremea să fii lăudat de glasuri cuvioase” am cântat la Vecernie. În lauda pură suntem deja uniți, iar viața noastră „este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu” (Col 3:3). Din spre veșnicie Biserica-Mireasă este salvată de Mirele ei, iar rănilor ei istorice, din timp, nu mai sunt.

sursă: www.e-communio.ro

Credință și Martiriu – conferință în Parohia ”Sfinții Trei Ierarhi” din Roma

Duminică, 21 februarie 2016, parohia ”Sfinții Trei Ierarhi Grigore, Vasile și Ioan” din Roma l-a avut ca și oaspete pe părintele Vasile Man, vicerector al Colegiului Pontifical Pio Romeno și postulator al Cauzei de beatificare a episcopilor greco-catolici morți în faimă de martiriu în timpul persecuției comuniste din România. Sfânta Liturghie a fost concelebrată de părintele paroh Serafim Vescan Iulian și părintele Vasile Man, un grup de 6 studenți din cadrul Colegiului mai sus amintit asigurând răspunsurile pe parcursul celebrării.

Cuvântul de învățătură a

aparținut părintelui paroh, acesta explicând cele 3 perioade liturgice: Triodul, Penticostarul și Mineiul. Prezentând perioada Triodului și precizând importanța ei în pregătirea pentru intrarea în timpul Postului Mare, părintele Serafim a continuat, explicând parabola Vameșului și a Fariseului. Sublinierea importanței rugăciunii, valorificarea virtuții umilinței și importanța statorniciei în credință, au fost temele care au introdus conferința despre cei 7 episcopi mărturisitori pentru credință ai Bisericii Române, Unită cu Roma, Greco – Catolică.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, pr. Vasile Man a explicat detaliat proce-

sul de beatificare și a ilustrat viața și suferința episcopilor Vasile Aftenie, Valeriu Traian Frențiu, Ioan Suci, Tit Liviu Chinezu, Ioan Bălan, Alexandru Rusu și Iuliu Hossu. Conferința a avut două părți. În prima parte părintele postulator a explicat, cu ajutorul imaginilor și ilustrațiilor, ”drumul Crucii” parcurs de episcopii greco-catolici în perioada comunistă, începând cu anul 1945 și până la moartea martirică, mărturie a credinței și a statorniciei. Partea secundă a prezentării a constat în proiecția unui material realizat de Signis România, un film documentar, care cuprinde mărturii, interviuri și imagini din Arhivele Naționale ale României.

Aceasta a fost a doua oară când

parohia ”Sfinții Trei Ierarhi Grigore, Vasile și Ioan” a găzduit prezentarea episcopilor greco-catolici români care s-au jertfit pentru credința lor, părintele Vasile Man realizând o conferință pe această temă și în anul 2014.

Mulțumind pentru frumoasa expunere, părintele Serafim Iulian Vescan i-a îndemnat pe cei prezenți să se roage pentru ca cei 7 episcopi să fie ridicați la cinstea altarelor, totodată invitându-l pe părintele Vasile Man să revină în parohie, ori de câte ori va avea ocazia.

Ioan - Ștefan Dumitraș

Întâlnirea dintre Papa Francisc și Patriarhul Kirill

La 12 februarie 2016, pe Aeroportul din Havana (Cuba), a avut loc întâlnirea dintre Papa Francisc și Patriarhul Kirill, al Moscovei. Bucuria și emoțiile întâlnirii au fost de nedescris. Papa se afla în drum spre Mexic, iar patriarhul se afla într-o călătorie pastorală. În cadrul întrevederii, cei doi prelați au semnat și o declarație comună pe care o redăm mai jos:

Declarație comună (Extras):

1. Prin voia lui Dumnezeu Tatăl, de la care vine tot darul, în numele Domnului nostru Isus Hristos și cu ajutorul Duhului Sfânt, Mângâietorul, noi, papa Francisc și Kirill, patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, ne-am întâlnit astăzi în Havana. Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu, preamărit în Preasfânta Treime, pentru această întâlnire, prima din istorie.

2. Întâlnirea noastră fraternă a avut loc în Cuba, la răscrucea dintre Nord și Sud, între Est și Vest.

3. Întâlnindu-ne departe de vechile litigii din "Lumea Veche", simțim cu o forță deosebită necesitatea unei lucrări comune între catolici și ortodocși, care sunt chemați, cu blândețe și respect, să dea cont înaintea lumii de speranța care este în noi (cf. 1 Pt 3, 15).

4. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile primite de la intrarea în lume a unicului său Fiu.

Împărtășim aceeași Tradiție spirituală a primului mileniu al creștinismului.

5. În ciuda acestei Tradiții comune

a primelor zece secole, catolicii și ortodocșii, de aproape o mie de ani, sunt lipsiți de comuniune în Euharistie. Deplângem pierderea unității, consecință a slăbiciunii umane și a păcatului.

6. Conștiinței de permanența a numeroase obstacole, ne dorim ca întâlnirea noastră să contribuie la refacerea acestei unități voite de Dumnezeu, pentru care s-a rugat Hristos.

7. În determinarea noastră de a face tot ce este necesar pentru a depăși divergențele istorice pe care le-am moștenit, vrem să ne unim eforturile pentru a mărturisi Evanghelia lui Hristos și patrimoniul comun al Bisericii din primul mileniu, răspunzând împreună la provocările lumii contemporane. Ortodocșii și catolicii trebuie să învețe să dea o mărturie unită pentru adevăr în domeniile în care acest lucru este posibil și necesar.

8. Privirea noastră se îndreaptă în primul rând la regiunile lumii în care creștinii sunt victime ale persecuției. Bisericile lor au fost devastate și jefuite în mod barbar, obiectele lor sacre au fost profanate iar monumente lor, distruse.

9. Chemăm comunitatea internațională să acționeze de urgență pentru a preveni expulzarea în continuare a creștinilor din Orientul Mijlociu.

10. În Siria și Irak, violența a provocat deja mii de victime, lăsând milioane de oameni fără adăpost și resurse. Îndemnăm comunitatea internațională să se unească pentru a pune capăt violenței și terorismului.

11. Înălțăm rugăciunile noastre la Hristos, Mântuitorul lumii, pentru restabilirea păcii în Orientul Mijlociu, care este "rodul dreptății" (cf. Is 32,

17), pentru a se întări conviețuirea frățescă între diferitele populații, Biserici și religii prezente, pentru întoarcerea refugiaților la casele lor, vindecarea celor răniți și odihna sufletelor celor nevinovați care au fost uciși.

12. Ne închinăm în fața martirului celor care, cu prețul vieții lor, dau mărturie pentru adevărul Evangheliei, alegând moartea în locul apostaziei de Hristos. Credem că acești martiri ai timpului nostru, care aparțin la diferite Biserici dar sunt uniți printr-o suferință comună, reprezintă un zălog al unității creștinilor.

13. În această epocă zbuciumată, dialogul inter-religios este indispensabil. Diferențele în ceea ce privește înțelegerea adevărilor religioase nu trebuie să împiedice oamenii de diferite credințe să trăiască în pace și în armonie. Nici o crimă nu poate fi comisă în numele lui Dumnezeu, pentru că "Dumnezeu nu este un Dumnezeu al dezordinii, ci al păcii" (1 Cor 14, 33).

14. În afirmarea înaltei valori a libertății religioase, îi mulțumim lui Dumnezeu pentru reînnoirea fără precedent a credinței creștine care se întâmplă acum în Rusia și în multe țări din Europa de Est, unde regimurile atee au dominat timp de decenii.

15. În același timp, suntem preocupați de situația din multe țări unde creștinii se confruntă din ce în ce mai des cu o limitare a libertății religioase, a dreptului de a-și mărturisi credința lor și posibilitatea de a trăi în conformitate cu acestea.

16. Procesul de integrare europeană, care a început după secole de

conflicte sângeroase, a fost întâmpinat de mulți cu speranță, ca o garanție a păcii și securității. Cu toate acestea, invităm la a rămâne vigilenți față de o integrare care nu ar respecta identitățile religioase.

17. Privirea noastră se îndreaptă spre oamenii care se află în situații de mare dificultate, care trăiesc în condiții de nevoie extremă și de sărăcie, în timp ce sunt în creștere bogățiile materiale ale umanității. Nu putem rămâne indiferenți față de soarta a milioane de migranți și refugiați care bat la ușa țările bogate.

18. Bisericile creștine sunt chemate să apere cerințele dreptății, respectarea tradiției popoarelor și solidaritatea autentică cu toți cei care suferă.

19. Familia este centrul natural al vieții umane și al societății. Suntem preocupați de criza familiei din multe țări. Ortodocșii și catolicii împărtășesc

aceeași concepție despre familie și sunt chemați să dea mărturie că aceasta este o cale de sfințenie, care dovedește fidelitatea soților în relațiile lor reciproce, deschiderea lor la procreare și educarea copiilor, la solidaritatea între generații și respectul pentru cei mai slabi.

20. Familia se întemeiază pe căsătorie, un act liber și credincios de iubire dintre un bărbat și o femeie. Iubirea este cea care sigilează unirea lor și îi învață să se accepte unul pe altul ca un dar. Căsătoria este o școală de iubire și fidelitate.

21. Facem apel la toți oamenii să respecte dreptul inalienabil la viață. Milioane de copii sunt lipsiți de însăși posibilitatea de a se naște în lume. Vocea sângelui copiilor nenăscuți strigă către Dumnezeu (cf. Gn 4, 10). Credem că este de datoria noastră să reamintim imutabilitatea principiilor morale creștine, bazate pe respectar-

ea demnității omului chemat la viață, după planul Creatorului.

22. Astăzi, dorim să ne adresăm în mod special tinerilor creștini. Voi, tineri, aveți îndatorirea de a nu ascunde talantul în pământ (cf. Mt 25, 25), ci de a utiliza toate capacitățile pe care Dumnezeu vi le-a dat pentru a confirma în lume adevărul lui Hristos, pentru a întruchipa în viața voastră poruncile evanghelice ale iubirii de Dumnezeu și de aproapele.

23. Dumnezeu vă iubește și așteaptă de la fiecare dintre voi să fiți ucenicii și apostolii săi.

24. Ortodocșii și catolicii sunt uniți nu doar de aceeași Tradiție a Bisericii primului mileniu, dar și de misiunea de a predica Evanghelia lui Hristos în lumea de azi. Această misiune presupune respectul reciproc față de membrii comunităților creștine și exclude orice formă de prozelitism. Nu suntem concurenți, ci frați, și de această viziune trebuie să fie călăuzite toate acțiunile noastre reciproce și cele față de lumea externă.

25. Sperăm ca întâlnirea noastră să contribuie, de asemenea, la reconciliere acolo unde există tensiuni între greco-catolici și ortodocși. Astăzi este clar că metoda «uniatismului» din trecut, înțeleasă ca unire a unei comunități la alta, separând-o de Biserica sa, nu este o modalitate care permite restabilirea unității. Cu toate acestea, comunitățile bisericești care au apărut în aceste circumstanțe istorice au dreptul de a exista și de a întreprinde tot ceea ce este necesar pentru a satisface

nevoile spirituale ale credincioșilor lor, căutând în același timp să trăiască în pace cu vecinii lor.

26. Deplângem confruntarea din Ucraina care a provocat deja multe victime și nenumărate răni pentru locuitorii pașnici și a aruncat societatea într-o criză economică și umanitară gravă.

27. Sperăm ca schisma dintre credincioșii ortodocși din Ucraina să fie depășită pe baza normelor canonice existente, ca toți creștinii ortodocși din Ucraina să trăiască în pace și armonie, iar comunitățile catolice ale țării să contribuie în așa fel încât să se vadă din ce în ce mai mult fraternitatea creștină.

28. În lumea contemporană, cu multiple fațete și, totuși, unită printr-un destin comun, catolicii și ortodocșii sunt chemați să colaboreze frățeste la vestirea Evangheliei mântuirii, pentru a mărturisi împreună demnitatea morală și libertatea autentică a persoanei "pentru ca lumea să creadă" (In 17, 21).

29. În această mărturie îndrăzneată pentru adevărul lui Dumnezeu și Vestea cea bună a mântuirii, să ne susțină Omul-Dumnezeu Isus Hristos, care ne întărește spiritual cu făgăduința sa infailibilă.

30. Pătruși de recunoștință pentru darul înțelegerii reciproce, manifestat în timpul întâlnirii noastre, privim cu speranță la Preasfânta Maică a lui Dumnezeu, chemând-o în ajutor.

Matirii de la Roma unesc Occidentul cu Orientul (II)

1. Mucenița Sofia și fiicele sale: Pistis Elpis și Agapi

Această înțeleaptă Sofia, când trăia în însoțire legiuită, a născut trei fiice, cărora le-a pus numele celor trei virtuți evanghelice: pe cea dintâi a numit-o Pistis (Credința), pe a doua Elpis (Nădejdea) și pe a treia Agapi (Dragostea).

Împăratul Aelius Adrian a trimis slugile ca să le cheme pe ele la sine. Deci, mergînd slugile la casa Sofiei, au aflat pe maică îndeletnicindu-se cu învățătura ficelilor sale și o chemară pe ea cu fiicele la împărat.

Iar ele, cunoscînd pricina chemării lor, toate se așezară la rugăciune, zicând: „Tu, atotputernice Dumnezeu, rânduiește pentru noi după sfântă voia Ta și nu ne lăsa pe noi, ci ne dă nouă ajutorul Tău cel sfânt, ca să nu se înfricoșeze inima noastră de prigonitorul cel mândru, să nu ne temem de muncile lui cele înfricoșate, să nu ne spăimîntăm de moartea cea amară și să nu ne rupă pe noi cu nimic de la Tine, Dumnezeul nostru!”. Și după rugăciune, închinându-se lui Dumnezeu, au ieșit toate patru, maica cu fiicele, luându-se de mâini ca o cunună împletită. Și mergeau, căutând adeseori spre cer, cu suspinuri și cu rugăciunea în taină, încredințându-se la ajutorul Celuia ce a poruncit „să nu ne temem de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă”. Sosind a treia zi, au fost duse la judecată înaintea păgânului

împărat. Iar el, socotind că fecioarele fiind tinere, vor asculta lesne cuvintele lui cele înșelătoare, a început a grăi către dânsule așa: „Eu, ficelilor, văzând frumusețea voastră și cruțând tinerețele voastre, vă învăț pe voi părințește să vă închinați zeilor celor ce stăpânesc lumea. Și de mă veți asculta pe mine și de veți îndeplini această poruncă, apoi fiice ale mele vă voi numi pe voi, voi chema eparhii și ighemonii și pe toți sftetnicii mei și înaintea lor vă voi face pe voi fiice ale mele și de către toți veți fi cinstite și lăudate. Iar de nu mă veți asculta și de nu vă veți supune poruncii mele, apoi în multe rele veți cădea și veți duce în primejdie bătrânețele mamei voastre și voi înșivă veți pieri în acea vreme, în care ați putea să vă veseliți, petrecînd în desfătări, în bunătăți și în bucuriile lumii acesteia.

Că eu vă voi pierde pe voi cu rău și mădularele voastre, sfărâmându-le, le voi arunca spre mâncare câinilor și veți fi defăimate de toți. Drept aceea, ascultați-mă pe mine, ca să vă fie vouă bine, că vă iubesc pe voi și n-aș vrea ca să vă pierd frumusețea voastră și să vă lipsesc pe voi de viața aceasta, ci ficec ale mele vreau să vă am pe voi”.

Deci, au răspuns sfințele fecioare, toate, cu o gură, zicând: „Noi, tată avem pe Dumnezeu ceresc care se îngrijește de viața noastră și miluiește sufletele noastre. De Acela vrem să fim iubite și ale Aceluia adevărate ficec căutăm să ne numim și Aceluia închinându-ne și păzind poruncile Lui, spre idolii voștri scuipăm, iar de îngrozirile tale nu ne temem. De aceea și dorim să pățim și să răbdăm muncile cele amare pentru cel dulce Isus Hristos, Dumnezeu nostru”. Împăratul a început, apoi, pe câte una pe rând, a le sili la păgânătatea sa. Întâi, pe cea mai mare soră, Pistis, o silea zicându-i: „Jertfește mării zeițe Artemida!” Iar ea n-a vrut. Atunci a poruncit împăratul să o dezbrace pe ea și să o bată tare. Iar chinuitorii, nesporind nimic cu bătaia, i-au tăiat fragedul ei piept și în loc de sânge a curs lapte din răni, și toți cei ce priveau la chinuirea ei se mirau de răbdarea și de minunea aceasta. După aceasta, chinuitorii aduseră un grătar de fier și-l puseră pe un foc mare, și grătarul s-a înroșit îndată ca un cărbune aprins, încât scăpăra scantei; pe acela o puseră pe sfânta fecioară Pistis, care, după ce a stat două ceasuri pe el și rugându-se către Domnul său, nu s-a ars deloc, așa încât toți se mirau. O aruncară apoi într-o căldare care sta pe foc plină de smolă amestecată cu unt-

delemn și foarte fiartă; și nici acolo nu s-a vătămat, ci ca în apă rece șezând, cânta lui Dumnezeu. Iar prigonitorul, neștiind ce să mai facă cu dânsa ca să o poată abate de la credința în Hristos, a hotărât asupra ei judecată de sabie. Și tăiară cinstitul cap al Sfintei Pistis. Iar mama a luat mult pătimitorul ei trup și, sărutându-l pe el, se bucura și slăvea pe Hristos Dumnezeu, Cel ce a primit pe fiica ei Pistis în camera cea cerească. Iar păgânul împărat a adus de față pe cealaltă soră, pe sfânta fecioară Elpida, și a zis către dânsa: „Fică bună, rogu-mă ție, ascultă sfatul meu, că te sfătuiesc ca un tată, iubindu-te pe tine: închină-te Artemidei celei mari. Ea răspunse : „să nu nădăjduiești, împărate, că eu n-aș cugeta, n-aș gândi sau n-aș vrea a merge pe aceeași cale pe care a plecat sora mea Pistis, la care sunt gata; ci numai nu zăbovi mult ostenindu-te cu cuvintele și începe însuși lucrul și vei vedea că tot același este gândul meu ca și acela al surorii mele celei mai dinainte”. Auzind împăratul un răspuns ca acesta a dat-o pe ea la chinuri și dezbrăcând-o pe ea slujitorii ca și pe Pistis, au bătut-o fără milă, mult, încât s-au ostenit bătând-o. Iar ea tăcea ca și cum n-ar fi simțit durerile. Apoi, după porunca împăratului celui fără de lege, o aruncară în foc, în care, ca și cei trei tineri, nearsă fiind, lăuda pe Dumnezeu. După aceasta o spânzurară și cu unghii de fier au strujit-o. Enervându-se și mai mult chinuitorul, a poruncit să gătească o căldare plină cu smolă amestecată cu seu și dedesubt să-i dea foc, ca în căldura cea fiartă să o arunce pe sfântă; fierbând căldarea, când era să arunce pe sfânta într-înșea, îndată căldarea s-a topit ca

ceara și s-a vărsat smoala ce clocoțea într-însa și seul cel fierbinte și au ars pe toți cei ce stau împrejur, căci ațita putere făcătoare de minuni a lui Dumnezeu era întru Sfânta Elpida. Nici ea n-a vrut să lepede credința sa, de aceea și-a plecat sfântul său cap sub sabia și tăiară pe Sfânta Elpida. Apoi, chemând prigonitorul pe a treia fecioară, Agapi, o îndemnă pe ea, ca și pe cele două, să se depărteze de Cel răstignit și să se închine Artemidei. Cum ea n-a vrut, s-a început chinuirea ei așa: a poruncit chinuitorul să o întindă pe ea pe o roată și cu toiege să o bată. Și întinsă a fost sfânta atât de mult, încât din trupul ei cel tânăr se desfăceau mădularele din încheieturile lor și, bătându-se, se roșea cu sângele ca o porfiră, iar pământul se adăpa din sângele ei ca din ploaie. Apoi arseră un cuptor foarte tare pe care, arătându-l sfintei, chinuitorul zicea: „O, fecioară, numai

atât să zici : Mare este zeița Artemida!; și-ți voi da drumul”. Iar sfânta a zis: „Mare este Dumnezeul meu Isus Hristos! Iar Artemida și tu cu dânsa, să pieriți”. Și îndată prigonitorul mârniindu-se, a poruncit celor ce stau de față să o arunce în cuptor. Iar ea, neașteptînd să o arunce cineva, singură s-a grăbit a intra; și umbla prin mijloc nearsă și ca la un loc de răcoare dăntu-ia cântând și binecuvântând pe Dumnezeu. Iar din cuptor îndată a ieșit focul asupra necredincioșilor celor ce stăteau împrejurul cuptorului și a ars pe unii prefăcându-i în cenușă”. Apoi, stingîndu-se cuptorul, a ieșit sfânta ca dintr-o cămară, mireasa cea frumoasă a lui Hristos, luminoasă și sănătoasă. Și în sfârșit au tăiat și pe sfânta Agapi cu sabia.

Sunt sărbătorite în Biserica Ortodoxă și Biserica Greco-Catolică pe 17 septembrie.

2. Sfânta Tatiana din Roma

Tatiana (rusă Татьяна; romanizat Tatiana cu variantele ei: Tatianna, Tatijana și Tateyanna) este un nume slav derivat din numele latin Tatianus. Forma scurtă a numelui este Tania (rusă Таня). Astăzi Sfânta Tatiana, martir creștin din secolul al II – lea în timpul împăratului Alexandru Sever. Conform legendei, Tatiana a fost fiica unui oficial roman, care a fost în secret creștin, și el și-a crescut fiica în credință, care a fost o diaconesă din Bise-

rica primară. Într-o zi, juristul Ulpian a luat pe Tatiana și a încercat să o forțeze să facă un sacrificiu lui Apollo. Ea s-a rugat atât de mult încât în mod miraculos un cutremur a distrus statuia lui Apollo și o parte din templul dedicat lui. Atunci Tatiana a fost orbită, a fost bătută timp de două zile înainte de a fi dusă la un circ și aruncată în groapă cu un leu. Dar Leul n-a atins-o și s-a pus la picioarele ei. Cu toate

acestea, ea a primit o condamnare la moarte. După aceasta, fiind torturată, a fost decapitată cu o sabie pe 12 ianuarie în calendarul Julian (25 decembrie în calendarul Gregorian), în anul 225 din d.H. sau 230 d.H.

Este sărbătorită în Biserica Romano-Catolică, Greco-Catolică și Ortodoxă pe 12 ianuarie.

3. Sfântul Mucenic Calistrat și cei 49 împreună cu el

Acești sfinți au trait în Roma, în zilele împăratului Diocletian. Sfântul Calistrat fiind prins de Stratilatul și mărturisind că Hristos este Dumnezeu adevărat, a fost bătut foarte. După aceea l-au pus peste niște sticle sparte, ascuțite și l-au tras peste ele; apoi l-au băgat într-un sac și l-au aruncat în mare. Dar rupându-se sacul, a ieșit sanatos. Vazând minunea, cei patruzeci și cinci de slujitori au crezut în Hristos; pe aceia batându-i Persendin i-a bagat cu Calistrat în temniță. Acolo el i-a învățat despre judecată, despre înviere și despre suflet. După aceea ieșind din temniță cu dâșii dimpreună și facând rugăciune, au dărâmat toți idolii; și vazând aceasta ceilalți o sută optzeci și patru de slujitori au crezut și ei și li s-au tăiat capetele tuturor.

Sunt sărbătoriți în Biserica Romano-Catolică, Greco-Catolică și Ortodoxă pe 27 Septembrie.

4. Sfânta Cuvioasa Melania

Melania Romana S-a născut la Roma într-o familie de nobili, în a doua jumătate a secolului al IV-lea. A fost silită de părinții săi să se căsătorească cu un tânăr nobil, Alpinian, cu care a avut doi copii. După nașterea celui deal doilea copil, Melania și Alpinian au hotărât să stea împreună doar ca frate și soră. După o vreme, cei doi copii ai lor s-au mutat la Domnul. Atunci au hotarat să împartă averea săracilor, bisericilor și mănăstirilor. Au călătorit în multe țări și cetăți, făcând pretutindeni dani. I-au vizitat pe părinții din pustiul egiptean învățând mult și zidindu-se sufletește din convorbirile cu ei. Cuvioasa Melania postea foarte strict, avea randuială de rugaciune și citea mereu în întregime toate Scripturile. Sosind la Alexandria, ei au primit binecuvântarea Sfântului Chiril. După aceea, au călătorit la Ierusalim și s-au stabilit la Muntele Măslinilor. Acolo Cuvioasa Melania a trait într-o peșteră vreme de paisprezece ani. A întemeiat o mănăstire de bărbați și o alta de fe-

mei. La chemarea unei rude de-a ei, cuvioasa a călătorit la Constantinopol și l-a convertit la credința creștină pe senatorul păgân Volusian. S-a întors la Muntele Măslinilor, unde a trecut la Domnul în anul 439.

Este sărbătorită în Biserica Romano-Catolică, Greco-Catolică și Ortodoxă pe 31 decembrie.

5. Sfânta Muceniță Eugenia

Sfânta Cuvioasă Fecioară Muceniță Eugenia (sau Evghenia) a trăit în secolul al III-lea la Roma și la Alexandria. A pătimit în timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, primind martiriul prin tăierea capului cu sabia. Sf. Muceniță Eugenia s-a născut la Roma, însă încă din copilărie l-a urmat pe tatăl ei, Filip, la

Alexandria, unde acesta fusese trimis de către împăratul Commodus (180-192) în funcția de guvernator al Egiptului (la acea dată provincie romană).

Eugenia a primit o educație aleasă și era remarcată pentru frumusețea ei și buna dispoziție pe care o împărtășea și celor din jur. Mulți tineri din familii ilustre au cerut mâna ei, dar ea nu voia încă să se căsătorească. După ce a citit epistolele Sf. Apostol Pavel, Eugenia a fost atât de impresionată încât a în-

ceput să-și dorească din tot sufletul să devină și ea creștină. Deoarece tatăl ei i-a interzis cu desăvârșire acest lucru, Eugenia a părăsit în taină casa părintească, îmbrăcată în straie bărbătești (pentru a nu fi recunoscută) și însoțită de doi servitori credincioși - Protus și Hyacinthus. A fost botezată de către Helenus, episcopul de atunci al cetății antice Heliopolis. Episcopul Helenus a trimis-o la o mănăstire, deoarece în acele timpuri nu existau încă mănăstiri pentru femei, Eugenia și-a păstrat straiele bărbătești, ascunzând faptul că era femeie și fiind cunoscută drept călugărul Eugen. Mai târziu, ea a devenit chiar stareț al acelei mănăstiri. Odată, după ce ea devenise stareț, prin rugăciunile și îngrijirile ei a vindecat o femeie bolnavă. După însănătoșire, acea femeie i-a făcut avansuri sexuale, neștiind că starețul Eugen nu era bărbat. Fiind respinsă, femeia l-a acuzat în mod public de adulter. Tribunalul care trebuia să judece cauza era prezidat chiar de guvernatorul Egiptului: Filip, tatăl Eugeniei. Eugenia s-a dezvinovățit, dezvăluind faptul că era femeie, iar tribunalul a achitat-o de toate acuzațiile aduse împotriva ei. Mai târziu, Eugenia l-a convertit la creștinism și pe Filip, tatăl ei (acesta a ajuns chiar episcop al Alexandriei, ulterior fiind decapitat cu sabia pentru credința lui, în timpul persecuțiilor împotriva creștinilor de la începutul secolului al III-lea). După aceasta, Sf. Eugenia s-a înapoiat la Roma, împreună cu mama ei, Claudia (pe care o convertise între timp la creștinism) și cu servitorii ei credincioși - Protus și Hyacinthus. După o perioadă mai pașnică, împăratul Galienus (260-268) a început din

nou persecuția împotriva creștinilor. Aflându-se faptul că Sf. Eugenia îi convertea pe mulți la dreapta credință, autoritățile romane au arestat-o împreună cu toți creștinii din preajma sa. Sfinții Mucenici Protus și Hyacinthus au fost decapitați la 11 septembrie 262. Sf. Eugenia a fost aruncată în râul Tibru, cu o piatră legată de gât, dar ea a rămas nevătămată. Tot nevătămată a rămas și după ce călăii ei au încercat să o ardă pe un rug. A fost apoi aruncată într-o groapă, unde a rămas timp de 10 zile. În acest timp, Mântuitorul Însuși i-a apărut și a anunțat-o că va intra în Împărăția Cerurilor chiar în ziua Nașterii lui Hristos. Așa s-a și întâmplat, Sf. Eugenia fiind decapitată cu sabia, la 25 decembrie 262.

Este sărbătorită în Biserica Romano-Catolică, Greco-Catolică și Ortodoxă pe 24 decembrie.

6. Sfânta Muceniță Agripina

Sfânta fecioară Agripina era născută și crescută în preaslăvita cetate Roma cea veche. Din tinerețe s-a dat lui Dumnezeu și s-a făcut, după cum spune Apostolul, bună mireasmă a lui Hristos între cei ce se mântuiesc. Pentru că, precum un trandafir cu bun miros împodobește o grădină, tot așa și ea prin pilda vieții sale celei curate și îmbunătățite, a împodobit inimile credincioșilor și le-a umplut de mireasmă, gonind toată ispita patimilor, pentru că și-a înfrumusețat sufletul cu curăția fecioriei și s-a logodit cu Hristos, pentru care a alergat la munci cu îndrăzneală, pe vremea împărăției lui Valerian, și s-a dat la multe bătăi pentru dragostea mirelui său, Hristos. Deci a fost bătută cu toiege și a suferit sfărâmarea oaselor, a fost dezbrăcată de haine și întinsă cu legături, din care a scăpat fiind dezlegată cu mână nevăzută de îngerul Domnului, care întărind-o pe ea, sfânta a zdrobit toată păgânătatea și în munci și-a dat sufletul său lui Dumnezeu. Iar alte roabe ale lui Hristos ca: Vasa, Paula și Agatonica, luând în taină trupul muceniței, au ieșit cu el din cetatea Romei și, trecând din loc în loc și călătorind pe mare, au ajuns în eparhia Siciliei și acolo au îngropat acel sfânt trup. Iar când Sicilia a primit în sine acele cinstite moaște mucenicești, îndată s-a izbăvit de întunecata răutate diavolească și încă s-a apărat și de agareni cu rugăciunile Sfintei Agri-

pina, căci atunci când agareni au mers în cetate, unde era biserica ei, și au îndrăznit a da război spre ea, vrând să o ia, deodată au fost dați pierzării celei desăvârșite. Iar de la cinstitul ei mormânt se dădeau tămăduiri de toate bolile și se curățau toți cei ce veneau cu credință, astfel că toate neputințele se izgoneau cu sfintele ei rugăciuni și cu darul lui Hristos, Dumnezeuul nostru.

Este sărbătorită în Biserica Greco-Catolică și Biserica Ortodoxă pe 23 iunie.

Pr. Serafim Vescan Iulian

Riassunto per gli amici italiani

Festa patronale della nostra parrocchia. Domenica, il 31 gennaio, scrive Ioan Ștefan Dumitraș, la nostra parrocchia ha festeggiato i suoi padroni, cioè i santi tre gerarchi Basilio, Gregorio e Giovanni. La Santa e Divina Liturgia è stata celebrata dal monsignor Angelo Del Donatis, vescovo ausiliare di Roma, insieme con i padri: Serafino Vescan, parroco, Gabriel Buboï, rettore del Collegio Pio Romeno, Rinaldo Iacopino, Pierpaolo Felicolo, direttore Migrantes, Lucian Lechintan, Valentin Marcu e il diacono George Nicoara. Il canto liturgico è stato animato da un gruppo di seminaristi del Collegio Pio Romeno. La celebrazione eucaristica è stata seguita dal concorso gastronomico „Româncuța în bucătărie”.

Pregheiera per l'unità dei cristiani. Il Collegio Pio Romeno ha organizzato, nell'ottava di preghiera per l'unità dei cristiani, una preghiera alla quale hanno partecipato il vescovo ortodosso romeno in Italia, Siluan, l'ambasciatore romeno al Vaticano, Bogdan Tataru-Cazaban e padre Isidor Iacovici, cappellano dei cattolici latini dalla Romania. I vesperi sono stati celebrati da padre Gabriel Buboï, rettore del collegio.

Fede e Martirio - Conferenza nella Parrocchia “I Tre Santi Gerarchi” di Roma.

Domenica 21 febbraio, la nostra parrocchia ha avuto come ospite P.

Vasile Man, vicerettore del Pontificio Collegio Pio Romeno e postulatore della Causa di beatificazione dei vescovi martiri greco-cattolici.

Dopo la Santa Messa, P. Vasile Man ha presentato il processo di beatificazione e ha parlato della vita e sofferenze dei Vescovi: Vasile Aftenie, Valeriu Traian Frențiu, Ioan Suci, Tit Liviu Chinezu, Ioan Bălan, Alexandru Rusu e Iuliu Hossu.

La conferenza ha avuto due parti principali. Nella prima parte venne esposta la Via Crucis dei vescovi martiri nel periodo comunista, a cominciare con l'anno 1945 e fino alla morte martirica. Mentre nella seconda parte è stato presentato un documentario che comprende testimonianze, interviste e immagini dagli Archivi Nazionali della Romania.

L'incontro tra Papa Francesco e il Patriarca Kirillo. Questo articolo contiene un estratto dal documento firmato dai due gerarchi il 12 febbraio 2016.

I martiri di Roma uniscono l'Occidente con l'Oriente. Questo articolo scritto da padre Serafino Vescan continua a presentare i santi della Chiesa Universale, Santi che sono festeggiati sia dai cattolici sia dagli ortodossi. Sono presentate le vite dei santi come sarebbe Santa martire Sofia e le sue figlie, Santa Tatiana, San Calisto, Santa Melania Romana, Santa Eugenia e Santa Agrippina.

Programul Bisericii Flaminia– Roma Nord

Duminica celebrările se fac la Institutul Surorilor din Via Flaminia 353; 00176 roma:

- 9:00 - 10:00 - Utrenie sau Acatist;
- 10:00 - 12:00 - Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie;
- 12:00 - 13:00 - Parastase și alte rugăciuni;
- Spovedanii - în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie;
- Sfântul maslu - în prima Duminică din fiecare lună, la orele 12

În timpul săptămânii, în fiecare zi, se celebrează în parohia San Valentino - via Germania, nr. 13:

- 8:30 - 9:30 - Spovedanii
- 9:30 - 10:20 - Sfânta liturghie
- Joi, 16:00 - 17:00 - slujba paraclisului

Alte activități parohiale:

- Conferințe pe teme de actualitate spre folosul credincioșilor
- Cateheză cu tinerii și pregătire pentru Sfânta Împărtășanie solemnă
- Cateheză pentru Sacramentul Botezului și a Căsătoriei
- Pelerinaje religioase pe meleagurile Italiei

Știri din viața parohiei găsiți la adresa:

www.bru-italia.eu — Roma Nord

